

De Bakkerij - Verkiezingen Leidse Heiligen

Toen ik in 1988 in Diaconaal Centrum De Bakkerij in Leiden kwam werken, wist ik weinig over mensen uit andere culturen of mensen met andere religies. Ik was Protestants (Hervormd) opgevoed en als jeugdouderling, verbonden aan de Vredeskerk, deed ik jongerenpastoraat en het organiseren van rommelmarkten om geld op te halen voor goede doelen binnen de kerken. Ik leerde in die tijd dominee Anton Dronkers kennen en hoorde verhalen over vluchtelingen, dak- en thuislozen, contacten met de Turkse gemeenschap, diverse religieuze organisaties en reizen naar Oostbloklanden om daar mensen te helpen waar nodig.

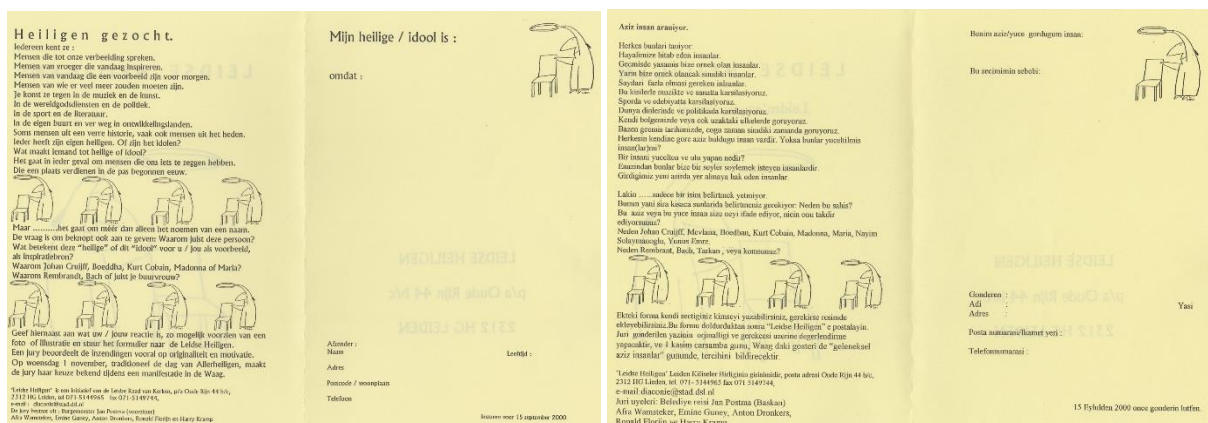
In het kader van het elkaar beter leren begrijpen, was ik ook een keer aanwezig bij een bijeenkomst van afgevaardigden uit de Turkse Moskee in de Turfzaal van De Bakkerij. Uit die contacten ontstonden initiatieven rond de jaarlijkse Internationale dag tegen Racisme (21 maart), waar we met best veel mensen een fakkeloptocht hielden in Leiden. Later veranderde dat in manifestaties als Colour Your Mind, de Wandeling voor Gelijke Behandeling en de Freedom Walk. Met een stoet van honderden inwoners van Leiden, uit allerlei culturen, vroegen we aandacht voor gelijke behandeling en tegen discriminatie en racisme. Die Freedom Walk eindigde in een ontmoeting in het Leidse Stadhuis met afgevaardigden van allerlei groeperingen en sprekers.

Ik kan tientallen verhalen schrijven over De Bakkerij en contacten met de Turkse gemeenschap, maar licht er eentje uit.

In juni 2000 werd op initiatief van de Leidse Raad van Kerken, naar een idee van dominee Anton Dronkers, gestart met de LEIDSE HEILIGEN.

Er werd aan de inwoners van Leiden gevraagd om voordrachten van Leidse mensen die inspireren, die een voorbeeldfunctie hebben gehad, of nog zijn, als idool of heilige.

Zie de folder in het Turks en Nederlands

Wekelijks stonden er voordrachten in het Leidsch Dagblad. Een jury koos drie Heiligen: Elly Kerkhoffs, Rudolf Cleveringa en **Hatice Guney**.

Hatice Guney is een typische eerste generatie immigrant, maar eigenlijk ook weer niet, en dat maakt haar in veler ogen een bijzondere vrouw. Laaggeschoold en geen andere taal machtig dan het Turks, kwam zij in 1981 van Turkije naar Nederland. Ze had al snel door dat zij zelf de slag naar de moderne Nederlandse samenwerking niet zou kunnen maken. Maar ze heeft er alles aan gedaan om te zorgen dat haar kinderen, dat wel konden. En dat is haar gelukt! Ze schuwt de contacten buiten de kleine kring van het eigen gezin niet en heeft een open mind. Ze speelt vaak een bemiddelende rol bij gezinsconflicten. Met name bij het opspelen van de generatiekloof tussen de ouders die nog geworteld zijn in de Turkse cultuur en de vernederlandste kinderen. Een generatiekloof die ze zelf door haar moedige open

houding heeft overwonnen: “je maakt nu eenmaal deel uit van een moderne maatschappij, dan moet je daar niet voor weglopen”. Hatice doet heel veel voor Turkse vrouwen om hen uit hun isolement te halen en organiseert met een vrouwenclub o.a. naai- en schildercursussen voor hen.

Het was een verkiezing om nooit te vergeten. Waardevolle momenten, verbindende acties, mensen leren kennen, elkaar steunen tot op de dag van vandaag!

Bijgaand nog enkele foto's en een krantenartikel.

Jacqueline Schoonwater

(Diaconaal werker 1988 – 2018)

